

Vergaderjaar 1992–1993

22 663

Wijziging van de Algemene wet inzake rijksbelastingen, van de Algemene wet inzake de douane en de accijnzen en van enige andere wetten in verband met de herstructurering van de rijksbelastingdienst

Nr. 6

MEMORIE VAN ANTWOORD

Ontvangen 26 oktober 1992

Met genoegen heb ik geconstateerd dat de leden van de CDA-fractie zich kunnen verenigen met de strekking van het wetsvoorstel. Deze leden memoreren dat zij tijdens een Mondeling Overleg op 17 september 1987 (Kamerstukken II, 1987–1988, 20 200, IXB, nr. 11) de vraag hebben gesteld of voor rulings die de schatkist over lengte van jaren en voor belangrijke bedragen binden, de eis van twee handtekeningen kan worden gesteld.

Naar aanleiding van deze vraag merk ik op dat de herstructurering inmiddels ertoe heeft geleid dat de afgifte van rulings is geconcentreerd bij het rulingteam van de eenheid Grote Ondernemingen te Rotterdam. De gang van zaken daarbij is dat sinds enige tijd geen rulings meer worden afgegeven die niet door een tweede medewerker van het rulingteam zelfstandig zijn beoordeeld en gearafeerd.

De leden van de PvdA-fractie vragen om een nadere toelichting op het vervangen van sommige wettelijke bepalingen door bepalingen in uitvoeringsregelingen. Het gaat hierbij om de bepalingen inzake de zogenoemde relatieve competentie. Daarin is geregeld welke directeur, respectievelijk inspecteur of ontvanger bevoegd is. De bepalingen inzake de zogenoemde absolute competentie – deze hebben betrekking op de vraag of de directeur, de inspecteur of de ontvanger bevoegd is – blijven in de wet opgenomen. De reden om de bepalingen inzake de relatieve competentie op te nemen in de nieuwe Uitvoeringsregeling Belastingdienst berust op de volgende overwegingen. Het spreekt naar mijn oordeel voor zich dat de Minister van Financiën, die de verantwoordelijkheid draagt voor de uitvoering van de belastingwetten, ook de taak heeft de inrichting van de organisatie die de feitelijke uitvoering verzorgt, gestalte te geven. Vandaar dat de vorm van een ministeriële regeling wordt voorgesteld.

Naast bepalingen inzake de organisatorische opzet zijn er de bepalingen die de – interne – bevoegdheidsverdeling tussen de verschillende onderdelen van de Belastingdienst regelen. Vanwege de samenhang tussen deze bepalingen en de bepalingen die betrekking hebben op de organisatie van de Belastingdienst verdient het aanbeveling deze in dezelfde regeling op te nemen. Daarmee komt een complete regeling tot stand en komt er een eind aan de huidige situatie

waarin de bepalingen inzake de relatieve competentie verspreid over een groot aantal – wettelijke – regelingen zijn opgenomen.

Deze leden vragen voorts om een nadere toelichting op het standpunt in de memorie van toelichting op blz. 2 dat de voorgestelde wijzigingen geen invloed hebben op de rechtspositie van belastingplichtige. Ook de leden van de D66-fractie wijzen op het belangrijke aspect van het waarborgen van de rechtszekerheid in het licht van de omvang van de gehele operatie.

De regeling brengt als zodanig geen wijziging aan in de bepalingen die betrekking hebben op de rechtspositie van de belastingplichtigen. Bepalingen die belastingplichtigen in voorkomend geval in de gelegenheid stellen in bezwaar of in beroep te gaan, blijven onverkort gehandhaafd. De herstructurering en ook het onderhavige voorstel van wet zijn in de eerste plaats gericht op de interne organisatie en werkwijze van de Belastingdienst. Uiteraard kan een zodanige operatie betekenis hebben voor de relatie tussen de belastingplichtige en de Belastingdienst. Dat is zeker met de voorgestelde opzet het geval. De herstructurering is immers mede ingegeven met het oog op de gunstige gevolgen voor deze relatie. Bij het proces van herstructurering is veel aandacht besteed aan de praktische gevolgen daarvan voor de belastingplichtige. Daarbij valt bij voorbeeld te denken aan het tijdig informeren van de belastingplichtige van een wijziging in de voor hem bevoegde inspecteur. Ook in de sfeer van de hierna nog te bespreken overgangsproblematiek zijn voorzieningen getroffen ter waarborging van de rechten van belastingplichtigen. Zo is er bij voorbeeld in voorzien dat voor lopende beroepsprocedures de oude inspecteur bevoegd blijft.

De leden van de PvdA- en van de D66-fractie zouden gaarne de beschikking krijgen over de nieuwe Uitvoeringsregeling Belastingdienst. Ik zal de regeling, zodra die gereed is, ter informatie aan de leden van de Tweede Kamer verstrekken.

De leden van de D66-fractie stellen voorts de overgangsproblematiek aan de orde. Het gaat er deze leden kennelijk om of de «nieuwe» eenheid is gebonden aan het handelen van de «oude» eenheid. Indien een belastingplichtige als gevolg van de herstructurering onder een andere eenheid valt, is die nieuwe eenheid gebonden aan door de «oude» eenheid opgewekt vertrouwen. Uiteraard gaat het daarbij om die gevallen waarin inderdaad zodanig vertrouwen is opgewekt. De «nieuwe» eenheid neemt dan als het ware de plaats in van de «oude» eenheid. Dit geldt ook voor de navordering en de door deze leden genoemde handelingen die strijdig zouden zijn met de beginselen van behoorlijk bestuur. Voor de belastingplichtige is de situatie vergelijkbaar met die waarin hij door een verhuizing onder een andere eenheid komt te vallen.

De Staatssecretaris van Financiën,
M. J. J. van Amelsvoort